

στε φωνή ήχηρά κορνέτου, άνηγγειλε τὴν ἔναρξιν τοῦ χοροῦ. Τότε πλέον ἥρχισαν τὰ ἵπποδρόμια καὶ αἱ ταυρομαχίαι. Δυσσαλέοι καὶ λυσσαλέαι ἐστρέφοντο περὶ τὴν αἴθουσαν, ξενυχίζοντες καὶ ξενυχίζομενοι, σπρώχνοντες; σπρώχνωμενοι, καὶ μέχρις ἔξαντλήσεως χορεύοντες. Μόλις δύμως τὰ σπρώχιματα καὶ τὰ πατήματα, δύολογῶς δτι δ χορὸς δὲν μὲ δυσηρέστησε πολὺ, ἐστρηφογυρίσθηκα κ' ἔγω μὲν δυὸς φοραῖς, καὶ φαίνεται ὅτι στριφογύρισμα ἔλαβα τὸ βέπτισμα τοῦ πολιτισμοῦ, γιατὶ τώρα τὰ πράγματα μοῦ φτίνονται σὰν καλλίτερας

*Αγρέμε.

ΤΟ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΝ ΣΚΑΝΔΑΛΟΝ

“Ο κ. Άλεξ. Βρυούλλας εἶναι ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν” ἐσχάτως τῷ ἀνετέθη ἡ ἐπόπτεια τοῦ εἰσπράττορος τοῦ θεαματικοῦ φόρου εἰς τὸ Κατάστημα τοῦ Νέου Κόσμου. Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, ὅτε ἐδίδετο χορός* μεταξὺ τῶν εὐθυμούντων ἦτο καὶ τις συγγενῆς του, δστις ἀπὸ τῆς ἔξεδρας τοῦ Καταστήματος ἐρήπτε πάστας εἰς τοὺς φίλους των μεθ' ὄν συνδιεσκέδαζεν. “Ο ὑπαστυνόμος Κυνάτος, προστατευόμενος τῶν δύο χαρτωμένων Βουλευτῶν μας, κ. κ. Κατσανδρῆ καὶ Σκουζέ, παρεμβαίνει εἰς τὸ παιγνίδι αὐτὸν καὶ εἰς ἀπλὴν παρατήρησιν ῥωτίζει εἰπανειλημμένως τὸν συγγενῆ τοῦ κ. Βρυούλλα. Οὗτος καὶ ὁ πολίτης καὶ ὁ ὑπάλληλος καὶ ὁ συγγενῆς παρετήρησε τῷ ὑπαστυνόμῳ δτι δὲν πρέπει νὰ φέρεται τοιούτοτρόπως. Ο μέγχας ἀνὴρ ἔξαγριοῦται καὶ ἀποτεινόμενος πρὸς τὰ ὄργανά του, κλητῆρας καὶ χωροφύλακας.—Πάρτε τὸν τὸν κ. . . ν. Ο ἐπόπτης γίνεται οὕτω ἀνάρπαστος μετὰ τοῦ συγγενοῦς του χωρὶς πίλου, χωρὶς ἐπανωφορίου, ἐν μέσῳ βροχῆς, συρόμενος ὑπὸ τῶν Καννιβάλων τοῦ Αρχικαννιβάλου Κυνάτου καὶ ὅτε μὲν δεχόμενοι κοντακιαῖς, δτὲ δὲ γρονθοκοπήματα, ταῦτα ἀπέναντι πολλῶν μαρτύρων πολιτῶν, οἵτινες μάτην ἐκράγαζον κατὰ τῆς ἀστηνομίας. “Οτε κατὰ τὴν δύναν Αθηνᾶς, καὶ δι' αὐτῆς ἐν ἀλλῇ στενῇ ὁδῷ, ἀρχίζει τὸ ἔργον δ. κ. Κυνάτος καὶ διὰ τοῦ βούρδουλα δὲν ἔφερεν δέρει ἀνηλεῶς τὸν νέον κ. Βρυούλλαν, καταπληγώσας καὶ καταμαρίσας ἐκ τῶν ἀκνισμῶν τὸ σῶμά του. Επὶ τέλους ὁδηγήθησαν εἰς τὸ τμῆμα καὶ ἀπὸ μιᾶς δπῆς διὰ μιᾶς σπρωχῆς ἐρρίφθησαν καὶ οἱ δύο εἰς τὸ Κρατητήριον, ἐνθα ἔπλεον ἐντὸς οὔρων, κόπρων καὶ σωμάτων ἀλλῶν κρατουμένων. Αφοῦ μέχρις ἀσροῦσας ἔμειναν ἐκεῖ σανὴν ὡραν, δ. κ. Κυνάτος πληροφορηθεὶς ποῖον τὸ θύμα, διατάσσει τὴν ἀπελευθέρωσίν του καὶ λαμβάνων ὅφος παρόν.

— Εστε; εἰσθε δ. Αλέξανδρος; Βρυούλλας, δ. ὑπάλληλος τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν καὶ ἀπὸ τὸ κόμμα μας;

— Μίλιστα κύριε ὑπαστυνόμε.

— Δὲν τὸ ἥξερα, βρὲ ἀδελφὲ, συγγνώμην, ἀδελφέ.

— Δὲν πειράζει, κύριε ὑπαστυνόμε, ἐσεῖς κάνατε τὸ κέφι σας, τὸ γλέντι σας. *Δυ μοὶ δίδετε τὴν ἀδειαν νὰ πάγω νὰ ζητήσω τὸ μπαλτό μου.

— Εἶσαι ἔλευθερος.

Καὶ ἔπειτα δ. Βασιλεὺς θυμόνει καὶ γράψει ἐπιστολὰς περὶ ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως! ‘Ο δὲ Κυνάτος ἐπ’ δύματι τοῦ Βασιλέως, δι’ οὖ εἶναι διωρισμένος, δέρει, σφάζει, μαχαίρωνται, φυλακίζει τοὺς ὑπ’ αὐτοῦ πάλιν τοῦ Βασιλέως διωρισμένους ἄλλους ὑπαλλήλους.

*Εσεῖα;

Ο ΒΗΛΑΡΑΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ποιὸς εἶδε ἄνθος μέσον τὴν γῆ καὶ ρίζαν τὸν ἀέρα,

*Η φοιτητὴ ἢ ἄνθρωπο μὲ γνῶσιν ἐδῶ πέρα;

*Βγύρεψα, ἐγύρεψα ναῦρων ἐγὼ κάνενα,

Καὶ δι' εἰδα θὲ τὸ πῶ, Μὴ Χάρεσαι, τοῦ Εσένα.

Βίνε δ νοῦς μας κόσκινο καινούργιο ὅταν γεννείσται;

Κι' δσω γυρνᾷς ἡ σφαῖρά μας κι' αὐτὸς μαζὸν κουνίεται;

Λοιπὸν αὐτὸν τὸ κόσκινο ως δτον νὰ παληώσῃ

Είμαι τῆς γνώμης, ἀτακτα κάνεις νὰ μὴ τὸ λυστηρί

Μὲ πίτερα μεσον τὸ νερό δι' τὸ κρασί βρασμένα,

*Η πράγματα χονδρά—ψιλὰ καὶ ἀνακατωμένα.

Ξεύρεις τί λέγω πίτερα; τὰ ἄνοστα βιβλία,

Ποῦ βγαίνουν τὸν Ἐλλάδα μας μὲ τότη ἀφθονία.

Αὐτὰ καλνοῦνε τὸ μυαλό, βαραίνουν τὸ κεφάλι

Καὶ υστερα φωνάζουμε νὰ τὸ λαφρώσουν ἄλλοι.

Μὲ ἄλλα λόγια—παστρικὰ τὰ λόγια μου τὰ θέλω—

Μιμεῖσαι μὲ τὴν φέσα σου τὸ ἀψηλὸ καπέλο,

Γελάς τὸ Εύαγγέλιο, ξεχνᾶς καὶ τὸν μπαμπά σου

Γιὰ γαύρης λίγη ἀνεσο νὰ πῆς τὸν κόσμον Χάσου!

*Γετερα πᾶς μεσον τὴν Βουλὴν καὶ τὰ ψιλὰ ν' ἀκούσῃς.

*Αφοῦ μ' ἔνα χιονόνερο τὰ ὄνειρά σου λούσῃς.

*Αχ, εἰν' ἀλήθεια! μοναχὰ καρδιὰ εὐνουχισμένη

Τὴν ἔξουσία σήμερα δὲν θέλει ἐρωμένη . . .

Λοιπὸν; *Ητυχα—ήτυχα φεύγεις ἀπ' τὴν Αθήνα

Σταυροκοπέσαι μοναχὸς, κρυφομιλῆς τὸν χῆνα,

Κι' ἀν σ' ἐρωτήσουντες ἀλλοῦ γιὰ τὴν ἐλευθερία μας

*Αρνεῖσαι τὸ ταξιδίου σου καὶ κλαῖς γιὰ τὰ καλά μας.

Περαστικός.

Εἰς τὸ φύλλον τῆς Κυριακῆς

ΕΚ ΤΩΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ:

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗΣ.